

CSIKMEGYEI HIRADÓ

TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI ÉS SZÉPIRODALMI HETI LAP.

ELŐFIZETÉSI DIJAK:	SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL:	HIRDETÉSI DIJAK
Egész évre 6 korona. Félévre 3 korona. Egyes szám ára 14 fill. — Megjelen minden szerdán.	Vár-utca, hova a lap szellemi részét illető közlemények és hirdetések küldendők. — Kéziratok nem adhatók vissza.	olcsó díjazás szerint lesznek megállapítva. Kereskedők és iparosok többszöri hirdetésnél árkedvezményben részesülnek. Nyitltdr peti ora 30 állér.

„Viribus unitis.”

(Egyesült erővel.)

Mily magasztos és fontos fogalom rejlik e pár rövid szóban, ha célja az emberiség jóléte, nyugalma és boldogságának megalapítása; az igaz, szép és jónak, a szabadság, egyenlőség, az erkölcsi és jogrendnek érvényre, diadalra juttatása fent és lent egyaránt; ellenben, ha csak rideg önzés, lelketlen, durva kiszébeles, kifosztás, haragsolás, rablás, röviden: minden módon és minden ároni meggazdagodás, magas polcz és hatalomra jutás irányítója, mennyi bű, baj és bánat, mennyi vész, vihar, jogtalanság, igazságtalanság, nyomor, inség, mennyi köny, vér és átok jelzi nyomát.

Es valljuk meg, — mert hát minek is tagadnók hiába, mikor a lépten-nyomon belénk titkózó tények anugy is meghazudtolnának — hogy manapság az egyház és az 8 anyai keblén szülöttet, dajkált és nagyra nevelt magasztos irányú társulatait kivéve, az összes emberiség erősmörítése ez utóbbi irány felé hajlik.

S itt még a jótékonycélú egyletekre nézve sem tehetek kivételt; mert ezeknél, ha nemes is a cél az erők tömörítésénél, de a nemes cél a minden ilyen társaságnál ott settenkedő rind önzés, kitünni vágyás, ragyogás, illogás, pillogás, irigység, lerántás és nyilvános feldicsérés, dicadalok zengése utáni mohó vágy annyira elhomályosítja, hogy bizony azt az ember minden

más egyélnék mondhatja, csak jótékonycélú egyletnek nem.

Bűnös szövetség hiz ez gyakran, melynek célja az önistenítés, hálványoztatás, tömjénezetetés, rut lerántás, kiselbités és megszólas!

Kétkeltek szavaim igazságán? Am tekinsetek be egy ilyen irányú egylet kulisszái mögé s hallgatózdatok ott egy kissé. Pár perc alatt meg fogjátok tudni, hogy ott mindenki magát tartja az első személynek s a netalán ilyenén módon elért valamelyes sikert szintén minden érdemet magának vindikál. Meg fogjátok tudni, miszerint nincs az egyletnek csak egyetlen tagja — legyen az férfi vagy nő, ifjú vagy hajdon — ki a másairól elismerőleg nyilatkoznék, s míg szemében a szépet teszi s a nagy tisztelet és szeretettől majdnem elolvad, mint napugáról a hóember, — addig háta mögött le ne szólná, ki nem gunyolná, meg ne vetné.

Es ha még mindez az egylet kebelében maradna!

De nem marad biz a! Kiviszik azt a nagy világba, az életbe és ott aztán alapja lesz a társadalmi felfordulásnak, az egyesek és családok közti torzalkodás, viszály, harag, irigység, békéltenség, boszu, örökös gyűlölködés és soha meg nem szűnő harcoknak.

Vagy meri-e valaki állítani, hogy ma két család, avagy csak két egyén is egymást őszintén, önzetlenül becsúli, tiszteli,

szereti s egymással igaz békében élve, kész volna egyik a másikért önérdékét, vagy talán épen életét is feláldozni? Mutassatok nekem manapság csak kettőt ilyen és én nagy bámulatomban a társadalmi reputációjára ellen elkövetett nagy bűnömért a mellemet fogom verni.

Oh, mert az az örökös harc, háboru, irigység, gyűlölség, visszavonás, lerántás, sárba tiprás, becátllet- és jó hírnév gyilkosság, mely családokat, társadalmat és az összes emberiséget két ellenségbe táborba osztotta, egészen ellenkezőt bizonyít.

Bizonyítja, hogy ma az ember a legmagasztosabb elvek, a legideálisabb célok szolgálatában sem képes megfelelni az emberből, a legfőbbesébb eszmék megtestesítésénél sem képes ledobni magáról a teljesen földit, az anyagot. Annyira nem, hogy már maga az egyszerű hírlapi nyugtázás s az ezen nyugtázás közben használni szokott közönséges jelzők: szép, kedves, bájos, elragadó, angyali, tüneményeszerű, siföld, angyali szépség, bálkirályné, beczézt, zseni deli stb. stb. elmaradása a legnagyobb kétségbeesésbe képes hajtani azeket az emberiség javáért, a legszebb és legmagasztosabb ideáért küzdő, áldozó önzetlencet.

Es ha ez így van a jobbakkal, mit mondjak amaz egyesületekről, melyeknek már céljai is az egyesek, családok, társadalm, népek és nemzetek kifosztása, megrablása? Mit mondjak a ringekről, karte-

TÁRCZA.

A modell.

— Rajz. —

Ita: Kriha Réza.

Egy alkalommal, a mint halkan dalolva, az utolsó buzávirágzalatok köztögeté a koszoruba, Miczi fektéből hirtelen felszólvé, sikitó vékony hangjával fülsértően kezdett ugatni.

Ibolyka veszeltyt sojve, egész testében remegni kezdett s tekintetét félenként hordozá körül. Egyszerre ijedt sikolyt hallatva, menekülni igyekezett; de mint egy varázslattól megigézve, lábait földbe gyökereztek s szeméi dejeses áramlattól vonaták apadtak az áttelni bokor felé.

A fa alatt egy magas dőlczeg alak állott, a kire méltán mondhatni azt, hogy a férfi szépség mintaképe. A szép metazdál száját finom kis bajusz ékíté s dus hollófürtök árnyékolták körül a fehér magas homlokot, mely alól mély tűzli fekete szemek soráron tapadtak a szöke léányka Madonna arczára. Saéles vállu, karcsu formétét könnyű nyári barna ruha fedé. Oldalán válszej által tartva festékes dobor függött. Jól ápolt fehér kezében palettát tartott, melyre váslatok voltak véve. Érczes szép bariton hangján tiszteltteljesen közönt és bocánatot kért az okozott ijedelemért.

Csak pár perc elteltével tudott megszólalni a léányka.

— Nem haragszom — mondá, szemérmesen a földre sítve gyönyörű sötétké szeméit — csak megjedtem, hogy a kutya talán valami . . .

— Vadállat közleledtét jelenté, nemde? —

nevetett jókedvűen a rejtélyes idegen. — De már nem fél ugy-e? hisz látja, hogy nincs ok reá, mert semmi gyilkoló eszköz nem található nálam. En kedves kisaszony nem vedélyes festő vagyok! Látja ezeket a vonalakat? most még semmi, de kitartó munka után, ebből egy keretbe foglalható kép lesz, egy ugynevezett tájkép; de értek én az arczkép festéséhez is. Gyakran jár erre a kisaszony?

— Mindennap — felelt Ibolyka.

— Sétakedyből nemde?

— Szeretem a virágokat — szólt szenvedélyes hangon a léányka s önkénytelenül kosara felé pillantott.

— Ah mily kedves! — kiálta a festő, kezébe vevé a caokrot s koszorut. — Kegyed költé ily csinosan össze?

— Igen — mondá némi büszkeséggel Ibolyka.

— Akar nekem örömet szerezni a kisaszony?

Ibolyka kérdően tekintett a csábas fekete szemekbe.

— Látja — folytatá a festő — végtelenül lekötelezene, ha megengedné, hogy kedves alakját lefesse. Ni, milyen pompásan áll szöke fején a kék koszorú! De nem haragszik ugy-e, hogy rá illesztem?

— Nem — volt az alig hallható válasz.

— No annak örvendek, mert fájna az nekem, ha megbántottam volna a kisaszonyt. De arra még nem volt szives feleletet adni, hogy kércsem teljesíti-e, megengede azt, hogy alakját papírra varázsoljam? is En gyakran járok erre, élvezni az erdő balzamos levegőjét s gyönyörködni a természet fényében. Így, ha nem ellenzi kegyed, gyakran találkozhatunk s legközelebb már hozzá fognék a vázlatához. Nos ked-

ves kisaszony, lesz szives a modell farsató szerepére vállalkozni?

Ibolykára a fekete szemek tűzszikrái, a dalamos édes hang olyan bűvátással voltak, hogy minden megfontolás nélkül adta beleegyezését a találkákhoz, nem jutva eszébe az, hogy erre előbb szütleinek engedélyét kellene kikérni, a csak akkor tért magához a varázlatból, midőn a festő arra kérte, hogy e dologról senkinek ne szóljon

— Miért? — kérdezte magdöbbenve. — Talán megrovandó az, ha engedem, hogy lefessen; mert másép miért kellene hallgatnom arról? En jó szüleim előtt semmit nem szoktam eltitkolni.

A festő hosszu magyarázattal felelt a léányka kérdésre. Elmondta, hogy szándéka van néhány festményét az ősi tárlaton a budapesti képcsarokban kiállítani; de óhajtása az, hogy előzetesen senki ne tudjon arról, hogy milyen tárgyakat választott munkájához. Aztán milyen kellemes meglepetés lesz az Ibolyka szütleinek, midőn hírlí veszik, hogy az emberek megszámálhatatlan sokasága gyönyörködik kedves léánykájuk arczképében; sőt kevés költséggel fejrándulhatnak Pestre a kép megazmellése végett. En miután sikerült Ibolykát meggyőzni a felől, hogy kívánásának minő egyszerű oka van, meg lett ígérve a mély hallgatás.

Ez első találkozás május vége felé történt s midőn néhány nap múlva ujra összejöttek, a festő hozzá fogott a kép vázlatához. Asszút majd minden héten találkoztak, minden alkalommal egy-egy óracskát tartva a munka mellett. Ibolyka a festő által kívánt poseba helyezkedve, igen türelmes modellnek bizonyult; de farsató szerepéért dusan kárpótolva érzé magát, midőn a festő félra-

lek, börze- és bank-egyletekről; takarékpénztár, kiházasító, hitelüzvetkezetek stb. stb. az efféle neméről, melyek polip kakorral behálózzák az egész világot?

Mit a népek és nemzetek szövetségeiről, melyeknek célja az önfentartás és önvédelmen kívül igen gyakran más népek és nemzetek leigázása és békába verése is? No de erről jövőhen.

Lengyelfalvi.

Farsangi estélyek.

Ügyvédjelöltek estélye.

Azt mondják a nagyvárosiak, hogy a vidéken milyen egyhangu az élet, hogy ott az emberek agyon unhatják magukat valami lélekemelő szórakozás, bufelületű mulatságok, estélyek hiányában, s különösen a mi szegény városkánkra szeretik ráfogni ezeket, azt hívén, hogy itt az emberek a komor egyhangúságtól, a mindennapi élet köznapiasságától elfoglalva, még csak a mulatságok gondolatától is visszariadnak nem hogy azoknak rendezésére még csak gondolni is merének.

Azonban merje ezt nekem többé valaki csak felemlíteni is, mert rögtön olyan vitát kezdek, hogy két nap és két éj sem veti annak vágát s úgy oda mondok neki, hogy még öreg napjaira is megemlegeti ezt s eszébe sem jut többé ilyenekre csak még gondolni is.

Nem volna ezközös városunk pezsgő társadalmi életének hosszabb fejtegetésére, nem kellene hosszasan szólnom jourjainkról, a legelőkelőbb nagyvárosi házi estélyeknek beváló remek farsangi vacsorákról, háziaszonyaink lekötöztető modoráról, leányaink kedveségéről, elég lenne felmutatnom farsangi napúrunkat, s tudom, a vitából fényes győzelemmel kerülök ki.

De mit is bordok össze itt mindent egy halomra, a mikor egy estélyről akarok írni, hisz megmondhatná valaki, írj le az ügyvédjelölt-estélyt csak s ez maga fényesen megzátol minden meg nem érdemelt rágalmat.

No erre talán nem is leszek képesek. Oly remekül sikerült estélyt rendeztek a mi derek fia-kálja-jelöltjeink principálisuk védnöksége alatt, hogy a mi egy estélyről zenghet a fáma, zenengi fog az dicserőben, magasztalva azt a gondolat-szöveget is, melyből az est létrehozatalának eszméje kipiattant.

Készültek is reá, de meg is volt annak si-

kere. 17-én este egy félkilencz tájban. báli toilette vágya magam, benyitottam a Caillag-ha, s a mint a terembe léptem, a bámulattól egy lépést sem tudtam tovább menni. Oly remekül nézett ki az a nagy terem, annyi cinnal, annyi izléssel, annyi műgonddal volt az elrendezés, hogy azt leírni sem tudom, azt látni kellett s csak a teremnek teljes pompájában való szemlélése győzhet meg a valóagról. Azután a pénztári asztalhoz mentem; dehogyan mentem, inkább a bámulattól meggyökerezett lábaim csak oda vonzoltak s itt meg a szépen sikerült tánczrendek kötötték le figyelmemet. Hát még mikorra hegyült a közönség. Annyi fény, annyi pompa volt ott kifejtve, a ragyogó hölgykoszorú. a remek női toilette, a pompáson díszített terem, a művészi kivitelű tánczrendek oly elvarázsolóvá tettek mindent.

Oly elite közönség töltötte meg a nagy termet, a mihez hasonlót én még estélyen nem láttam.

S azok a ragyogó női toilette! Ezek leírásához nem is merek fogni, hisz nem is tudnám. Oly izlésteljesek, annyira változatosok voltak ezek, hogy annak csak rövid vázolását is kívánni tömtem valóságos morézság lenne, s a ki ezt követelné, az emberéletet kívánna, mert az első ilyenül követelére a nagy gondolkozástól és töprengéstől rögtön szelhűdés érne.

S mily gyönyörűek voltak a leányok a mily remek szépek az asszonyok. Annyiszépség összpontosult össze ezen az estélyen, hogy annak a tárgyalásába bocsátkozni — nem hírlapi referátumban, hanem magán beszélgetés közben — teljesen meddő vita lenne, hiszen ezt úgy sem lehetne eldönteni.

Aztán megkezdődött a táncz. Milyen táncz volt ez. Tele éllettel, tele pezgő kedélyvel. Meg a négyesek! Diezes kolonja a pajzán kedélyű fiatalúgnak. Az első négyest 28—30 pár tánczolta. Hát a csárdások s az az anyagi soupécárság! Ez volt ám még az igaz. Mennyi üdéség, mennyi derült kedély! S mily keccesen, mennyi érzéssel ropta fiatalúgnak ezt a tánczot. Virradt már, de azért kitarotunk, észre sem véve a mamák aggódo arczeit, kik bizony már baha készültek. De semmi sem tarthat örökké a bír fájón, de igazat kellett adni a mamáknak s a úgy reggel 1/6 óra tájban vége volt a fényesen sikerült estélynek, a melyről mindenki egy fényesen sikerült mulatság emlékével távozott.

Közönné érte a mi derek ügyvédjelöltjeinknek, kik fáradságot nem ismerve munkálkodtak e remek estély összehozásán.

A megjelent hölgyek névsorát itt közlöm, azonban ha tévedésből bár egy nevet kifeleltem,

szíves elnézésre számítok s ezer bocsánatért esdek.

Asszonyok: Bartha Ignáonné, Barth Lajosné, Becse Antalné, Bogdy Gyuláné, Csédy Istvánné, dr. Csik Józsefné, Csizsér Józsefné, Eltes Jakabné, Eltes Zeigmondné, Nagy Dézsné, Gál Istvánné, Gál Józsefné, Kovács Antalné, Nagy Madár Mihályné, Mednyánszky Lajosné, Nagy Imréné, Nagy Sándorné, Papp Domokosné, Pál Géborné, dr. Romfeld Félixné, Sándor Gergelyné: Szabó Gézsáné, Szathmáry Elekné, Szoboszlai Györgyné (Csikfalvárdi), Szokolay Istvánné, dr. Szita Mártonné.

Lányok: Bogdy Etneska, Büjty Clarissza, Csizsér Gizella, Csikó Teréz, Csikó Emma, Eltes Margit, Gál Irma, Harmanth Gizella, Kovács Ilona, Mártonffy Anna, Márton Póli, Pál Gizella, Romfeld Juliska, Rómer Miczi, Sándor Gizella, Szathmáry Sárika, Szász Jolán, Szoboszlai Emma, Torday Vidorka.

— 4 —

Ipartestületi bál.

Folyó hó 10 én este tartotta a csikakeredai ipartestület a minden évben megszokott testületi bálját saját háza alapja javára, nagyüzümü pártoló közönséggel részvétellel, mely — hála — a rendezőség küznetét érdemlő fáradozásának minden tekintetben fényesen sikerült, úgy, hogy az összes költségek levonásaival a kitűzött cél biztosítására, illetve a ház-alap javára 38 frt 49 kr volt fordítható. A nemes cél biztosítására felül-fizettek: Tkt. Bocokor Béla t. ügyész az 5 frt 40 kr, Jakab József ur 2 frt 50 kr, méltóságos Mikó Bálint főispán ur 2 frt, Demény Béla os. százados ur 2 frt, Geczó Béla, Török Ferencz plebános, Székelyhídi Sándor, Aponyi Károly és Jakab Gyula urak 1—1 frtot, Gál József építész 80 kr, Nagy István, Gyöngyös Gyula, Potoczki Márton, Potoczki Gerő, Becze János, legidősb Hajnód József, ifj. Hajnód János, Illés István és Biró Dénes csendőr urak 50—50 kr. Demesi Gergely, Ozaváth László, Imecs Márton és Ruszuj Andrá 40—40 kr. Kuba örevezető Szász Andrá, Tót Ferencz Veres Elek, Kovács Sándor és Sulleri Frigyes 30—30 kr, Mezei István és Deák Ferencz 20—20 krajczárt.

Fogadják e helyen is őszinte köszönetét a nemes cél megvalósításának előmozdításáért. A mennyiben megrovás illeti a helybeli ipartestületi tagoknak az ügy érdeke iránti részvétellen-séget és nem bánomással, annyival nagyobb dicseretet érdemel Csik-Szereda derek polgársága, kik valóban tudatában vannak azon kötelességnek, melylyel iparos és nem iparos az ipar-ügy előmozdítására" érdekében tartoznak és a mely tudat úgy a jövőben, mint eddig a termelő és feldolgozó küznetek közös munkába össze tartva, a közös siker biztosítását nagyba előmozdítják. Reméljük, sőt hisszük, hogy az idej siker a jövőkre nézve nem veszi el hatását.

a. j.

téve rajzeszközöit, társul szegődött a virágok ezedésénél, mert a csokor s koszorúnak nem volt szalad elmaradnia, a szülők netalán gyanújának kikerülése végett. A virágok ezedése és öszekötése alatt a festő kellemes társalgással szórakoztatta Ibolykát, a ki már nem volt az a felső egyszerűségben felüött telének kia leány, mint ismeretségük kezdetén: dalos hangjával vigasztalva és csicsargatt miközben szép zemeit bátran végzesté lovagjának csábos arczára.

A még csak 16 tavaszt látott s a rokonok által vadvirágunk nevezett kia leány, roppant át-alakuláson ment keresztül rövid pár hó alatt. O azonban arról mit sem sejtett, csak azt tudta: azt érzé, hogy szívecskéje mondhatlan édes érzéssel van tele s hogy ezután nemcsak édes szülei, de a festő személye is nélkülözhetetlenné lett reá nézve. Kietlen puhasággá vált előtte megszű a erdő olyankor, a midőn hiába várta a festő jövetelét, a ki előre soba sem tudta a napot, a melyen találkozni fognak, habár többször tett kérdést ez iránt. A festő válasza mindig az volt, hogy nagy elfoglaltsága miatt, kirándulási napjai bizonytalanok.

A nyár vége felé járt már, midőn a kép befejezéshez közeledett. Ibolyka remegve gondolt arra, hogy találkoznak-e lez-e folytatást az utolsó esztendőszak után? De mindig letudta csendesiteni felizagott szívét. Hogyne! hiszen a festő többször hangzottá iránta való meleg érzelméit és legutóbbi találkozások alkalmával kiállításba helyezé, hogy majd ősz végével, a kiállítás után, szüleiél látogatást fog tenni. Azóta több hét telt el e Ibolyka naponta hiába várta jövetelét. El nem tudta kézelni, hogy mi lehet az oka a bosszas távollétnek; de bizalma a festő iránt oly mély volt, hogy szándékosan nem gondoló-

kimaradását. Valamely véletlen eset fenforgását hitte gátló okul, s a remény szép csillaga mindig azalad biztatá, a hogy legközelebbi napon találkozni fognak s így naponta vidáman indult sétájára.

Az nap reggelén is, midőn ájulva találták az erdő fái alatt. mooslygó arczal vett búcsút szüleiktől és balkan dalolva ment a mező felé. Az érett kalászos közt nem sok virág kínálkozott lezakítására s azért utját tovább folytatá az erdő felé, a melynek szelénél rövid pihenést tartva kosarába gyűjtieni kezdte az illatos tarka virágokat. A festőnél kalandozó gondolatai lekötötték annyira figyelmét hogy észre sem vette hogy már jól behaladt az erdő sűrűjébe.

Egyszerre hangok üték meg füleit. Két munkás ember jött beszélgetve az erdő túlsó részéről. Ibolyka nem akarva észrevenni magát, egy sűrű fűcsoporthos buzodott, a karjára vett Miczit simogatva, hogy elne árulja ott létüket.

Hirtelen valami érzés jött reá: egy megmagyarázhatatlan balesjtelelem, kínos olóérzet szívét pár pillanattig úgy összezorította, hogy torkát fojtogatni érezé. Ekkor hallá a miut a közeledő munkások egyike mondá.

— Hát bizony a nagyurakat is érheti szerezcséltenség, nemcsak a szegényembert.

— És hogy történt a baj? kérdé a másik.

— Hát úgy, hogy a Dárdai grófnő jegyese: báró Rétháty Tivadar, a ki gyakran járt itt az erdő között fegyver nélkül, tegnap ott tennt a helyen egy vadorzóval találkozott, s hogy füllő akarta csipni a tilóban való járásért, az fegyverével úgy ledurrantotta, hogy abban a helyben összecsett a sérteket ugyan kiszétek testéből, de mint az orvosok mondják: aligha kilábalja a betegséget.

— S hogy vették észre a dolgot?

— Az erdőcsész meghallva a lövést, azonnal arra felé indult és vizla kuttyja hamar rátalált a báróra, de mégis a mig odaért nagy verődések között lehetett a báró, — mert mellette szerte hullva valami testek-k voltak, s össze rongyolódva egy kiasszonynak szépen pingált képe.

Ibolyka egy jajszó nélkül hosszan esett a fák alatt.

Az orvosi műltének sikerült mély ájulásából Ibolykát magához téríteni, a ki fénytelen szemekkel bannán nézett környezőre és ajkairól megeredt a zagya beszéd folyton a báró és a grófnő nevét hangoztatva, de oly zavart össze-visszaszágban, hogy sem a kétségbeesett szülők, sem az orvosok abból tisztára levonni semmit nem tudtak.

Külömben csak hátrányára válna a családnak ha a való tudtára jönnének. Kovács János Dárday grófnő atyjának uradalmi tisztartója és mit érne el vele, ha kérdőre vonná Rétháty Tivadar l...-t, kenyeradójának leendő vejét?... Talán állását vesztené az által. Ki kellene burcolkodnia a megszokott kedves fűszekből, a havá még nőlen korában költözött és új gazda új állás után néznie mert daczára előhaladt korának küzdenie kell a létért. Ibolykán kívül még három gyermeke van. mind a három su és iskoláztatásukra sokat kell költenie.

As orvosok, hosszas megfigyelés után azt konstatálták, hogy — bármi volt okozója a leányka hirtelen rosszulletének — a baj igen komoly. Ha a testi szervezet képes leendő is ellenállni az enyészetnek, de a lélek világa talán örökre homályban marad.

Műkedvelői előadás Csik-Szentmártonban.

A „Csikmegyei Híradó” 9. számában jelzett színi előadás és táncestélyt, melyet a káson-alcikai róm. kath. tanítótestület a „Tanítók Háza” javára rendezett folyó évi február 10-én Czik-Szentmártonon az iskola épület egyik nagy termében megtartott.

A helybeli műkedvelők „Felbö Klári“-t, Rátkai László 7 felvonásos kitűnő népszínművet adták. A szereplők közt voltak ugyan olyanok is, kik először állottak a lámpák előtt; de azért az előadás oly folyékony és élvezéző volt, minőt ritkán lehet látni műkedvelőktől.

A czímzerepben *Boga* Józsefné (Felbö Klári) fényesen bebizonyította, hogy már többször volt a színen; játéka arról győzött meg, hogy teljesen átértette szerepét; dalai pedig arról tanuskodtak, hogy nem igen nagyterjedelmű de kellemes hangját úgy tudja hordozni, hogy az abban levő érzelmek méltó kifejezésre jussanak. *Részegh* Berta (Viola Éva) nagyon ügyesen és hatásosan alakította *Barabás* Andrásné (Üzv. Abáné) az öreg üzv. asszony szerepét egészen beletalálta magát és sikerülten játszott. *Gabosi* Berta (Rokkáné) a mindent látni, hallani ügyesen és pörölni tudó asszonyt jól mutatta be. *Peter* Karolina (Katicza) szintén jól és ügyesen játszott. *Miklós* Tera (Magda) cinos szolgáló volt.

A férfi szereplők közül *Boga* József (Fátyol Ferkó) dicséretreméltó jelét adta szép tehetségének és gyakorlottságának. *Benke* Gyula (Aba András) nyugodt, öntudatos játékkal igen szépen mutatja be a szilárd jellemű, becsületlen férfit. *Bányai* Antal (Csik Vondel) egészen honn találta magát, sőt úgy tettett, hogy a színpadon is nagyon jól tudja az szereti, a csunya mestereget. *Peter* Imre (Istók) előbbinek derek fia, ügyesen oldotta meg feladatát a komikumával derűltséget szerzett. *Bándi* Balázs (Bende) és *Ambrus* Lajos (Tenger Adám) mint gyakorlott műkedvelők nagyon jól játszottak; míg a kisebb szerepekben *Barabás* Angrás (Bálint), Sz. M. (Gerzók és *Salló* István (Szigra Pista) ügyesen megállították helyeiket és az előadás jó sikerét előmozdították. P. B. (Gyuri) és M. L. (czigányok) nagyon találó alakításban valahányszor megjelentek, mindenkor csak alig szülőn tapara és revetésre ragadták a publikumot. A darabhoz tartozó kerdalok jól fluzeresték az előadást, mely mihelyt bevégeződött, rögtön kezdetét vette a táncz, melyhez a zenét a Miczi zenekara szolgálta, s kitűnő jó kedvvel reggeli 6 óráig tartott. A vidékről is sok szép és cinos lány vől s a négyeseket 24 pár táncolták.

Az előadás és táncestély anyagi eredménye következő: Összes bevétel 422 korona 10 fillér. Kiadás 144 korona 6 fillér. A „Tanítók Háza” javára marad tiszta jövedelem: 278 korona 4 fillér.

Fellül állottak: *Bartalis* Ágost főszolgabíró 2 k. 40 f. *Endes* József 2 k. dr. *Csaszér* Miklós 4 k. *Koncz* István plebánus 3 k., *Verecs* István plebánus 2 k., *Antal* József plebánus 2 k., *Benke* Gyula kereskedő 2 k., *Szabó* István 60 f., *Belegh* Gyula kereskedő 1 k., *Naszke* József 2 k., *Potoni* József kereskedő 2 k., *Magyar* Károly 6 f., *Márton* Ferenc 80 f., *Imre* Károly 80 f., *Gondos* István 1 k. 20 f., *dr. Bástegh* Lajos ügyvéd 1 k. 40 f., *Lacs* János 60 f., *Bocskor* Béla 2 k., *Szevedha* János könyvkereskedő 2 k. 40 f., *Cseh* Vilmos 2., A nagyközönségi tanítók gyűlése 26 k. 40 f. Ebből jegyeiket megváltották: *Szabó* János 1 k. 20 f., *Csergő* Antal 1 k. 20 f., *András* Lajos 2 k. 10 f., *Szatmári* István dr. 1 k. 20 f. *Jegy* nélkül adoztak: *Dávid* Márton 80 f., *Novák* Teréz 80 f., *Csergő* Antal 1 k., *Szenkovits* Elek könyvesz 2 k., *Pálffy* András könyvesz 2 k., *Balázs* Lajos könyvesz 1 k. 40 f., *Verecs* Antal esztergályos 2 k., *Albert* Zsigmond 1 k., *Balog* István -könyvesz 1 kor., *Kacsaai* Vidor 80 f., *Bartalis* Irén 40 f., *Bardocz* András 1 k., *Máté* Zoltán 80 f., *Bécs* János 80 f., *Gál* Sándor 1 k. 80 f., *Verecs* Ignác 1 k. 80 f., *Busza* Elek 1 k. 80 f., *Tamási* Imre csikmészi tanító 33 k., *Künnig* Gyula kosmál tanító 25 k. 60 f., *Molnár* István esztermei tanító 12 k., gyűjtöttek köszöneteket. Eszen ügybogyó eljárás elismerése méltó.

Mindazok, kik ezen előadásban és táncestélyen jelen voltak, főképp a fellülítették meg a kik jegyeiket megváltották vagy adoztak e szép tényük által bebizonyították azt, hogy a hazai nevelésügy oltárára nemcsak szóval, hanem cselekedettel is áldozni képesek a tanítókért, miért is fogadják ezeknek legforróbb háláját és köszönetét.

Végül a kedves műkedvelőknek s a derék rendező *Péter* Balázs tanító urnak jó nyilatkozat és sok fáradozásukért köszönetemet nyilvánítom. Pályatárasai nevében: Egy alsziki tanító.

Színi kritika.

Fehér holló e téren, (inté) de az élvezetek, melyben a csikszentgyörgy -bánkfalvi műkedvelők

lők e hó 17-én részeseitettek, nem engednek pi-henni addig, míg ezt nem tesszem.

Magyei műkedvelők társulataink élére emeli ez előadás fenti társulatot, mely fáradságot sem ismerő buzgalommal, egy nem sejtett élvezetben részeseitette hallgatóit.

Az előadott darab Tóth Ede egyik remeke a „Toloncz” volt, Demeter Berta kisasszonnyal (Angyal Lászk) a czímzerepben, ki az árthatlanul vádolt, meghurcolt becsületlen árva leányt, szabatosan személyesítette. Köszönet az élvezetért, melyet nyújtott játékaival, énekeivel egyaránt.

Rendkívül ügyesen játszottak: Tompos Pálné az „Ördög Sára” szerepében, Györpál Berta „Kriszsa”-ban, Pusás Lajos és Füstös Sándor precíz és ügyesen tanulmányozott szerepükkel gyönyörködtették a közönséget. A sikert betétezte Márton Károly. (Mravcsák), ki nemcsak ilyen műkedvelői társaságban, hanem bármely színpadon gyönyörűtlenség játékaival fényes sikert aratott volna. Igen ügyesen oldották meg meg szerepüket *Beke* Anna, *Csedő* Borbála, *Márton* Rórbála, *Györpál* Árpád, *Tompos* Pál, *Beke* József, *Bokor* András és *Soda* Béla. Meg kell még említenem *Hodor* Jakabot, ki elegáns megjelenésével s pompás játékaival az egész közönség tetszését megnyerte.

Az elért siker, a szépen sikerült előadás mindenekelőtt azonban magát a fáradságtalan rendezőt *Szabó* Istvánt illeti, ki tehetségénél mindenre kiterjedő figyelménél fogva, lelke életető elemé volt a mulatságnak.

Köszönet ismételtel mindnyájuknak, s kár, hogy nincs Szentgyörgyének kellő tágus term; hogy élvezhetőbbé a többek által látogatottá válhassék a közművelődésünkre oly fontos szindarabok előadása. M. B.

Mindenféle.

— **Törvéyszékünk új elnöke.** Dr. *Perjessy* Mihály kir. törvéyszéki elnök folyó hó 14-én délután a 3/3 órai vonattal érkezett városunkba. A vasuti állomáson megjelent *Éltes* Zsigmond kir. it. táblai bíró vezetésére alatt a kir. törvéyszék és a helybeli kir. járásbírósa bírói kara, s *Éltes* Zsigmond a vasutról lezálló elnököt pár szóval üdvözölte, mire dr. *Perjessy* Mihály elnök szintén pár szóban melegen válaszolt, kiemelve hogy örömmel jött Czik Szeredába, mert a város társadalmi viszonyairól és a kir. törvéyszékre vonatkozólag sok jót hallott. Dr. *Perjessy* Mihály elnök a kir. törvéyszéknek *Éltes* Zsigmond kir. it. táblai bíró elnökle alatt tartott teljes ülésében a hivatalos esküt még az nap tette, s *Éltes* Zsigmondnak a bíróság nevében mondott üdvözlő beszédére egy igen szép mély és nemes gondolkozásról tanuskodó szónoki beszédben válaszolt miből arról győződttünk meg, hogy dr. *Perjessy* Mihály nemcsak egy kitűnő jogász hanem kitűnő szónok is, kiben nem csak a kir. törvéyszék és a jogkereső közönség, de Czik-Szereda társadalmi is nagyon sokat nyert. Dr. *Perjessy* Mihály elnök beszédében — melyet legnagyobb sajnálatunkra egész terjedelmében nem örökíthetünk meg — különösen három elvet emelt ki, az igazságosság a gyorsaság és humanizmus elvét, s kijelentve, hogy meggyőződése szerint a kir. törvéyszék bírái eddig is az igazságosság határai között végezték működésüket, felhívta a bírakat, hogy a lehetőség határai között ilyekezenek a gyorsaságra, mert csak akkor valódi az igazságszolgáltatás, ha egyszerűs mind gyors is. Több ideig foglalkozott a harmadik helyen említett elvvel, s felhívta a bírakat, hogy a törvény és az igazság határain belül mindig a humanizmus személtő tartásával járjanak el, megemlítette, hogy az új „Bűnvádi perrendtartás” minden paragrafusán is eszen elv hu-

zódik át, mert a mostani igazság szolgáltatásnak czélja nem a megtorlás, hanem s megérteit jogrend helyre állítása.

Beszéddét úgy a hivatalban, mint a hivatalon kívüli viszonyokra vonatkozó okmányok kifejezésével fejezte le.

Ez után a bemutatások voltak, az nap este pedig az „Arany-csillag” helyiségében az új törvéyszéki elnök tiszteletére társas vacsora volt, mely a legbarátságosabb hangulatban a késő éjjeli órákig tartott.

Az elnök urnak, mint hivatal-főnöknek s ügyis mint társadalmi embernek fellépése, modora és magatartása városunk társas köreiben a legkitűnőbb benyomást tette. Hivatása, tehetsége és előnyös összeköttetései nemcsak igazságszolgáltatásunk, de társadalmi intézményeink fejlődésének is hathatós biztosítékait képezik. Isten hozta dr. *Perjessy* elnök urat körünkbe!

— **Hymen** hir. Cs. és kir. ezredes, lovag *Kneusel* Herdizcka *Adolf* és felesége lánya *Paraszka* *Ilona* fia *Aludár*, II-ik számú *Frigyes* *Lipót*, porosz herceg nevét viselő cs. és kir. huszár-ezredbeli főhadnagy egyjezte *augyalosi* *Baktai* *Gáspár* kir. közigyűző és földbírtokos és felesége született *Demainszky* *Málin* leányát *Erzsikét* Czik-Szeredában, 1900. évi február 15-én.

— **Tanulónk kirándulása Rómába.** A csik-somlyói róm. kath. főgymnasium Kiránduló Egyesülete a huavéti szünidő alatt (Április 7. - Április 21.) tanulmányutat tervez Rómába a következő programmal. Utirány menet Budapest—Fiume—Ancona—Róma, visszajövet Róma—Ancona—Venezia—Trieszt—Póla—Fiume—Budapest. Ez alkalommal az említett városok nevezetesebb helyeinek megtekintésére huzamosabb idő lesz. Költségek: vasut, hajózás és teljes ellátás utközben szállással együtt 120 (égy száz husz) korona. Zaezpénzt mindenki vihet tetszése szerint. Jelentkezni lehet *Csató* *János* tanárnál a kiránduló Egyesület elnökénél, márczius hó 10-ig. Ezen tanulmányi kirándulást nagyon melegen ajánljuk a szülők és a tanügybarátok becses figyelmébe, mert csak akkor valótható meg, ha legalább 10 tanuló jelentkezik. A kinek módjában áll, most a legkedvesebb alkalom, hogy fiának vagy rokonának egész életre kiható, gazdag és tanulságos tapasztalatokat szerezen. Az a körülmény, hogy a jóvalval ifjuságunk megláthatja a pápát és az örök város szépségeit, melyek romjaikban is büszkén hirdetik évezásadok óriási hatalmát, eléggé hathatós indok arra, hogy minél számosabban jelentkezzenek. A szülők és tanügybarátok figyelmét ismételtel felhívjuk, mert ilyen tanulságos s a melletti olcsó kirándulás nagyon ritkán találkozik.

— **Adomány a kiránduló egyesületnek.** *Bece* *Antal* alispán ur a Székelyegyleti képes naptár jövedelmét 26 koronát a kiránduló egyesületnek kegyeskedett adományozni, miért ezuton is hála köszönetet mond az elnöknek.

— **A honvéd tisztikar táncestélye.** A csik-szeredai helyőrség tisztikara folyó évi február hó 24-én este a „Caillac” szálló nagytermében táncestélyt rendez. Ezen mulatság az előkészületekből ítélve az idei szezon egyik első rangu estélyei közé fog tartozni, s mennyiben a fess uniformai derek tisztikar minden lehető elkövet az est aikere érdekében.

— **Tánczvizgalm.** A csikszentkirályi műkedvelői társulat f. évi február hó 24-én este az iskola termében az egyház javára tánczvizgalmat rendez. Felhívjuk arra a közönség figyelmét.

— **Táncestély.** Az alsziki méhész egyület *Bartalis* *Ágost* főszolgabíró dr. *Csaszér* *Miklós* kőrörnos, *Gaal* *István* ügyvéd és *Cseh* *Vilmos* tak. pörstárnok védnöksége alatt folyó hó 28-án este saját pénztára javára hangversennyel egybekötött zártkörű táncestélyt rendez. A rendezéselőtt *Márton* *Ferenc* elnök fáradhatatlanul buzgókodik az est sikerén. A hangversenyre — miként értesültünk — társadalmi életünk első rendű örői nyertettek meg. Eme ritka élvezetes koncert estélyre felhívjuk a m. t. műpártoló közönség figyelmét.

— **Erajított végrehajtási tárgy.** Czik-Csomor-tánban odaváló *Ferenc* *Istvánnal* végrehajtás utján bírólilag lefoglalt 30 korona értékű szónát

hogy folyó hó 8-án elárverezhető ne legyen, elrejtette. Csendőrség a zenát cseptománi Gergely András családban megtalálván lefoglalta és a községi előjárásnak átadta. Az eset a bíróságnak bejelentett.

Veszelt eb. Gyergyó remete községét egy megveszett eb nagy rémületbe ejtette. A rémület és szerencsétlenséget csupa véletlenség okozta. A remetei plebánus házi ebét, a melyet rendszeren kötvé szoktak tartani, f. hó 10-án este a szolga szabadon bocsátotta, hogy egy kicsit fusson ki magát, mert szomorúnak látzott. A gazdája előtt már azon este gyanusnak tűnt fel a kutya viaskedése, mert a plebániai lakig hallatszott, hogy a falu többi kutyáit mennyire felzavarta az elengedett eb. Másnap hajnalban felkészülve várta a haza térerdő állapot, hogy pusztítsák el de — kutyabarátságát észinelve — hízlekedvo jött as udvarra, a mi a háziak gyanuját elozlatlta. Mikor azonban a kisebbik szolga meg akarta volna kötni, vállát megburapta e ezután as udvarból kiszabadulva ujra elköborolt. A feljelentésre a községi előjáróság a veszett kutya üldözésére megtegte az intézkedést, de nem tudták kézre keríteni. Mult szerdán reggel as ottaini tanító Ferencz József tanítógyűlésre készülvén, a plebánusnál beszélgetett a plebániai lak előtt. Néhány ember épen akkor üldözte ki a kutyát egy másik utcából. A beszélgetők semmit se hallottak s az emberek se aittak semmi jelet, így történéhetett hogy a kutya észrevétel nélkül elment a tanító ház térébe iszonyuan beleharapott és szájjával megrázta. A feljajult tanító alig tudta elverni a veszett állatot melyet aztán sikerült agyonütöni. A tanító ezt harapás nagyon veszélyes volt, a seb erősen vérzett s ez egészen ünkvületbe ejtette a megrémült tanítót, ki aztán érzékenyen el is bucsuzott családjától, hamarosan v. grendeletet is csinált, közben fül-fölsóhajtvá hogy neki sojtelme volt mindig arról, hogy szerencsétlen vége lesz. A szerencsétlenül járt jóraváló tanító iránt, kinok sok gyermeke van, nagy a részvét. Ot és a szolgát még as nap felszállították Budapestre a Pasteur-intézetbe, honnan remélhetőleg meggyógyulva jönnek haza. A hatóság a nagyobb veszedelem elfojtására a községben megtegte a szülköes intézkedéseket.

Közzgazdaság.

A zeller-tormelés titka.

A zeller fejlődéséhez, ha azt akarjuk, hogy szép sima és nagy gumókat fejlesszen, jó termő erőben levő — por-trágyával trágyázott — talaj, feltétlenül hó nedveség szülköes.

A zellernek ajánl földet ósszel jól megtrágyazzák és jó mélyen felásnak, hogy télen át a fagy által porhanyitassák meg. Majus elején vagy közepén, midőn már a gyomok nagy része is kikelt, újból felásnak és jó apróra elgerbelyezik.

A magot januárban, vagy február elején a labkba helyezett ládába vagy pedig meleggyba vetjük el és a kikelésig szorgalmasan öntözük. A vetésnél arra kell ügyelnünk, hogy as árnyig is apró magok tud sűrűn ne csök, mert a sűrűen kelt palántok sokkal később fejlődnek. A magot csak 1 mm. vastagságon hintjük be laza földdel.

Mihelyt a palántok akár ládában, akár meleg gyban kikelték és már 3-4 levelükben vannak, igyekezzünk azokat a szabad levegőhöz szoktatni, s ha tud sűrűn keltek, akkor megritkítani. Ritkítás alkalmával a kiszedett palántokat kottésével, hármával más ládába vagy meleggyba ültethetjük, hol annál jobban fognak fejlődni.

Ha a magot kellő időben vetettük és a palántok kellően megerősödtek, akkor majus elején már szabadba ültethetjük ki. Ültetésnél, egymástól 30-35 cmtr távolasra ki kapával vagy pedig egy karóval sekély barzadkat huzunk és azokba ültetjük bele a palántokat, egymástól hasonlóan 30-35 cmtr távolasra. Ültetésnél a föld mentőli jobban a gyökerekhez szoritandó és jól megöntözendő, hogy ott lézug ne maradjon, a mi a gyökerek pusztulását vonná maga után.

Nyáron át a talaj állandóan gyomtől tisztán és kapálás által porhanyóan tartandó. Kapálás előtt a leasárgult levelek és a gumók oldalán levő gyökérszót éles késsel jó töhön levagdalandók s csakis a lefelé menő gyökerek hagyandók meg. Ha az öntözést, kapálást és a gyökerek nyelését rendszeren végezük, akkor óssze szép, nagy és sima gumóju zellert nyerünk.

A közönség köréből.

Tekintetes Szerkesztő ur! Becses lapjának 7-ik számában „Mindenféle rovatában”, „Deszka-lópás” cz. alatt közöltek, mivel becsületem van megítádom, becses engedelmevel igazolással élek addig is, míg a bíróság előtt ártatlanságotam beigazolom, a hol kérem fogom as ítéletnek e lapban való közzétételét.

Először is kijelentem, hogy a cikkben irt „deszka lópás”, melynek keresatül vitelével engem vádolnak, a feljelentés szorint nállam „megkapták, lefoglalták” teljesen alaptalan, szóval a lópás megnev történt, s ha meg nem történt volna sem lehetek.

Az eset így történt: Én szóbeli egyezség alapján 11 hónapon keresztül Bretschneider Hermann gyimesi táulzetében tejhatalmug megbizott üzletvezető voltam. Az üzlet számára szülköes anyagokat beszereszem, a kéz anyagot eladtam; szóval: vettem és adtam; de mindezekről pontos számadatát vezetem és adtam.

Számadásaim kifogás alá soha sem kerültek, fizetésemet és járulékaimat Bretschneider H. faültet tulajdonostól és megbizottól mindenkori leszámolás utján vettem fel, vagyis as általam eladott anyagok árából, mások a nagyobb összegben kezemre adott pénzből vontam le, illetve számoltam el. Ezeket ő is elismeri, de igazolni tudom a nálam levő okmányok másolatával.

Igy volt ez egészen 11 hónap alatt, miért nem jelentett fel eddig?

Megbizatásom szorint egy lépéssel sem tovább jártam el akkor mikor a lapban is említett 1428. és nem 1421 száll deszkát eladtam. Eladtam, mert fizetésem, járulékaim és a felfogadott munkások díjába 474 korona 2 fillérrel tartozott; eladtam mert a gyimesi üzletet, ki jelentette, hogy azonnal beszlúnteti és csakis a Moldovai részen folytat „Péntek” patakán faültet, a hogy as összeköttetés megszakadjon, engem más üzlethez ajánlott Haaználnom kellett ezek miatt as általa adott jogokat, hogy per nélkül és tiszteséges uton megkapjam egy én, mint a munkások jól megérdemelt díjaikat.

Több eladtam a deszka-anyagot, még pedig olyan árba, a milyent ezen a vidéken ugyan olyan anyagért senki sem kapott, s még folyó évi január 20-án elkészített számadásomat 21-én postára (a vetény kezemben) elküldöttem, vagyis a feljelentés előtt 10-12 nappal As eladásból befolyt 337 korona 52 fillér, elszámoltatván, követelésem maradt még 26 korona 50 fillér, melyet Bretschneider ur a gyimesi járás alkalmával ki is fizetett, ugy hát követelésem utólagosan kiegyenlített a beadott számlánál kifogás nélkül elfogadta.

Ilyen eljárás után, hogy lehessen én tolvaj? hogy lettem hivének feljelentve? mikor a csendőrmester hivatasára elmentem a Wizolyi Albertné koralmájába, hol as őrmester Bretschneiderrel asztalnál ültek, jelenlétben neveztem meg a személyeket, a kiknek eladtam és a kiknél meg is találtott, a kikhez nappal és nyíltan vitettem.

Mindenki, a ki egy kiasé gondolkozni tud, belátja azt, hogy így lopni nem lehet; sikkasztani annál kerésbé, mert adott jogokat használtam és annak alapján elis számoltam mindezen eljárásaim hiteleséget igazolhatom Bretschneider H. ur által 2 izben adott dicserő bizonyítványokkal. — Ennyit kívántam most megjegyezni saját becsületem megvédése tekintetéből a többit majd az ítélet után fogom érvényesaiteni.

Előttünk: Sárossy Károly, tanu. Értos András, tanu. Bács György.

Szerkesztőli üzenetek.

Munkatársainknak azíves elnödséét kérjük, hogy közírataikat tárgy- és anyaghalmas miatt or ideig nem közölhetjük. De a mi kérik, nem mulik. Jönni fognak mielőbb, Szives üdvözet!

Felölő szerkesztő és kiadótulajdonos: Szvoboda József.

Nyílttér.

(E rovat alatt küldöttekért nem vállal felelősséget a szerk.) Nyilatkozat.

A „Csiki Lapok” 1. évi 7-ik számában a hírek között „Lópás Szépvízen” czimmal meg-

jelent közlemény, mely szorint özv. Cautak Péterné házából leányom Sipos Aranka 20 korona pénzt és 20 kárta, szalonat lopott volna, merrő r o z a k a r a t u, a l á v a l ó k o h o l m a n y, melylyel valaki a hir beküldöjté — a cskiszépvízi csendőrség egyik tagját — feltöltte. Ugyanis a kérdéses lópás as 1893-ik évben történt, amikor Aranka loányom 9 éves gyermek volt, kiről fel sem tétellezhett, hogy a kérdéses helyen, hol soha meg nem fordult, — betöréses lópát követett volna el. A csendőrség ellen, ki oly könnyűmüen tült tel loányom valamely galád ellenségenek — ugy felteszes hatóságánál, mint a büntető hatóságánál a szülköes megtorlás iránt lépéseket fogok tenni.

Meghurczolt gyermekek becsületre érdekében a helyvirágított közlemény közlésére a „Csiki Lapok” főszerkesztője tért nem nyitott nekem s így a nagyérdemű közönség tájékozása végett ezen közleményt ez uton kívántam tudomására hozni.

Csik-Szépvíz, 1900. február 17. Sipos T. Márton. czipész mester.

Hirdetések.

96—1900.

Arverési hirdetmény.

Alulírt kiküldött bir. végrehajtó eszennel közhírré teszi, hogy a cskiszeredai kir. járásbíróságnak 1900. évi V. 8. 7. 8. 9. számú végzése folytán dr Kánya János ügyvéd által képviselt Karácsony Imre és dr Kánya János részére özv. Angolozku Györgynél ellen 88 frt 83 kr, 136 frt 10 kr, 67 frt 21 kr, 174 frt követelés jár. erjedig elrendelt kiállítású végrehajtás folytán alperesből lefogalt és 1086 koronára becsült ingóságokra a cskiszeredai kir. járásbíróság 1900. évi V. 7. sz. végzésével a további eljárás elrendeltetésén, annak as alap- és füllfoglaltatók követelésé erejéig is, a mennyiben azok kiállítású jogot nyertek volna, a helyszínen Cskiszeredában leendő megtartására határidővel 1900 évi március hó 10-ik napjának délutáni 2 órája kitűzetik, a mikor a bíróság lefogalt árúna és házi birtok a legűbbit igérőnek késspénz fizetés mellett, szülköes eseten becsátón alul is el fognak adatni.

Felhivatnak mindazok, kik as elárveresendő ingóságok vételárából a végrehajtató követelését megelőző kiállítású jogot tartanak, a mennyiben résűllkre a foglalás korábban eszküöltetett volna es ez a végrehajtási jegyzőkönyvből ki nem tűnik, hogy előbbégi jelentéseiket as árverés megkezdéséig alulit kiküldöttnél írásban beadni, vagy pedig szóval bejelenteni el ne mulassák, mert különben csak a vételár fölöslegére fognak utaltatni. Csik-Szereda, 1900 évi február hó 8-án.

Keresztos Gyula, kir. bírósági végrehajtó

103—1900.

Arverési hirdetmény.

Alulit kiküldött bir. végrehajtó eszennel közhírré teszi hogy a cskiszeredai kir. járásbíróságnak 1899. évi V. 750. számú végzése folytán dr Kánya János ügyvéd által képviselt Gál József és dr Unger Barnát csűbűmeg gondnok részére Gogó István cskiszeredai lakos ellen 88 frt 83 kr és 27 frt 30 kr követelés a jár. erjedig elrendelt kiállítású végrehajtás folytán alperesből lefogalt és 640 koronára becsült ingóságokra a cskiszeredai kir. járásbíróság 1899. évi V. 750. számú végzésével a további eljárás elrendeltetésén, annak as alap- és füllfoglaltatók követelésé erejéig is, a mennyiben azok kiállítású jogot nyertek volna, végrehajtására eszenvendő lakásán Csik-Szeredában leendő megtartására határidővel 1900 évi március hó 30-ik napjának délutáni 3 órája kitűzetik, a mikor a bíróság lefogalt lovak, eszerek és szertes a legűbbit igérőnek késspénz fizetés mellett, szülköes eseten becsátón alul is el fognak adatni.

Felhivatnak mindazok, kik as elárveresendő ingóságok vételárából a végrehajtató követelését megelőző kiállítású jogot tartanak, a mennyiben résűllkre a foglalás korábban eszküöltetett volna es ez a végrehajtási jegyzőkönyvből ki nem tűnik, hogy előbbégi jelentéseiket as árverés megkezdéséig alulit kiküldöttnél írásban beadni vagy pedig szóval bejelenteni el ne mulassák, mert különben csak a vételár fölöslegére fognak utaltatni. Csik-Szereda, 1900 évi február hó 10-ik napján.

Keresztos Gyula, kir. bírósági végrehajtó

Haszonbérbe adó

Z s ö g ö d

ögvényes, Jód és vastartalmu ásvány fürdő as 1900. évi időnyre folyó évi márczus hó 4-én d. u. 2 óraker a helyszínen tartandó nyilvános árverészen bérbe adó.

Haszonbérlet tárgyat közézik a fürdők, lakó házak vendéglő és a hozzá tartozó területek és kaszálók. A bérletli feltételek Kortász Istvánál bármikor megtekinthetők.